

Sygn. akt II AKa 320/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2012r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Jan Krośnicki

Sędziowie: SA – Hanna Wnękowska

SA – Krzysztof Karpiński (spr.)

Protokolant: – st. sekr. sąd. Katarzyna Rucińska

przy udziale Prokuratora Jerzego Mierzewskiego

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2012 r.

sprawy A. B. (1)

oskarżonego z art. 310 § 1 k.k. w zw. z art. 310 § 3 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w. W.

z dnia 25 czerwca 2012 r. sygn. akt VIII K 77/11

Zaskarżony wyrok uchyla i na podstawie art. 1 § 2 k.k. w zw. z art. 17 § 1 p. 3 k.p.k. postępowanie karne wobec oskarżonego A. B. (1) umarza.

Kosztami sądowymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w. W. z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie VIII K 77/11 oskarżony **A. B. (1)** został uznany winnym tego, że w nieustalonym dokładnie miejscu w dniu 21 maja 2002 r. podrobił podpis B. B. w wystawionym na zlecenie (...) Sp. z o.o. wekslu in blanco uprawnionym do otrzymania sumy pieniężnej i przyjął iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi tj. za winnego popełnienia czynu określonego w art. 310 § 3 k.k. w zw. z art. 310 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 310 § 3 w zw. z art. 310 § 1 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 310 § 3 k.k. w zw. z art. 310 § 1 k.k. w zw. z art. 60 § 1 i § 6 pkt 1 wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności.

W oparciu o art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono oskarżonemu ustalając okres próby na 3 lata.

Oskarżonego zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego zarzucając:

1) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia poprzez uznanie, że oskarżony podpisał weksel podczas gdy była to kartka papieru oraz nie miał świadomości, że popełnia przestępstwo;

2) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku poprzez dowolną i wybiórczą ocenę dowodów oraz bezpodstawne oddalenie wniosku dowodowego z akt sprawy II k 1266/09 oraz sprzeczności w uzasadnieniu wyroku;

3) obrazę przepisów prawa materialnego poprzez zastosowanie przepisów art. 310 § 1 k.k. podczas gdy materiał dowodowy nie daje podstaw do tego, że oskarżony popełniał zarzucany mu czyn.

W konkluzji skarżący wnosi o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Argumenty przedstawione w apelacji obrońcy oskarżonego nie są zasadne. Zarzut naruszenia przepisów postępowania jest słuszny tylko wówczas, gdy skarżący w sposób niewątpliwy wykaże, iż do tego naruszenia w istocie doszło. Nie może on natomiast sprowadzać się do polemiki z ustaleniami Sądu. Zarzut tego rodzaju a także zarzut błędu w ustaleniach faktycznych oraz zarzut obrazę prawa materialnego nie może się także sprowadzać wyłącznie do odmiennej oceny materiału dowodowego zebranego w sprawie, lecz powinien wskazywać na konkretne uchybienia.

W niniejszej sprawie natomiast okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy zostały omówione w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, zaś dokonane ustalenia odpowiadają treści zebranych dowodów.

Nie można podzielić poglądu wyrażonego w apelacji obrońcy a sprowadzającego się twierdzenia, że dokument znajdujący się w aktach sprawy nie jest weksem, lecz kartką papieru a oskarżony nie miał świadomości, jaki dokument podpisuje. Niezależnie od faktu przyznania się A. B. (1) do podpisania weksla dla firmy (...) należy odwołać się do dowodów znajdujących się na k. 221 i 222 akt sprawy na których znajduje się „weksel na zlecenie” podpisany przez oskarżonego nazwiskiem swojej żony B. B. oraz załącznik „umowa deklaracja wekslowa” w analogiczny sposób podpisana przez oskarżonego a z której jednoznacznie wynika, że podpisujący wystawił na rzecz S. weksel in blanco w celu zabezpieczenia ewentualnych roszczeń tej firmy i może on zostać wypełniony do kwoty 50 000 zł.

Mając na uwadze ten dokument (a nie kartkę papieru) trudno zrozumieć treść zarzutów skarżącego, oraz wyjaśnienia oskarżonego w tej części w której mówi iż nie złożył podpisu świadomie.

Niesłuszny też jest zarzut iż Sąd I instancji bezpodstawnie oddalił wniosek obrońcy o dopuszczenie dowodu z akt sprawy II k 1266/09 Sądu Rejonowego w. L.. Fakt ten nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie niniejszej a nadto trzeba podkreślić, że w aktach znajduje się kopia przedmiotowego wyroku (k. 501-502).

Sąd Apelacyjny nie ma też zastrzeżeń co do treści uzasadnienia wyroku Sądu orzekającego a w szczególności obrazę art. 424 § 1 k.p.k. – jak chce tego apelujący – nie dopatrując się w jego narracji żadnych sprzeczności które mogłyby mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia jakie zapadło w tej sprawie.

Jeszcze raz trzeba podkreślić, że Sąd I instancji procedując w tej sprawie nie naruszył swobodnej oceny dowodów, nie popełnił też błędu co do kwalifikacji prawnej czynu.

Pomimo to Sąd Apelacyjny doszedł jednak do wniosku, że czyn zabroniony popełniony przez oskarżonego A. B. nie stanowi przestępstwa stosownie do treści art. 1 § 2 k.k. Kompleksowa ocena przedmiotowych i podmiotowych przesłanek tego czynu doprowadziła Sąd Apelacyjny do ugruntowanego przekonania, że społeczna szkodliwość czynu zabronionego popełnionego przez oskarżonego jest znikoma. Do kręgu okoliczności które miały decydujący wpływ na taką właśnie ocenę czynu A. B. należy zaliczyć przede wszystkim motywację sprawcy.

Bezsporne jest bowiem, że firmę (...) prowadziła żona oskarżonego a pomagał jej mąż oskarżony A. B. (1). Nie ulega też wątpliwości, że małżonkowi zależało na podjęciu współpracy z firmą (...) oraz że na spotkanie z jej przedstawicielami udał się oskarżony za wiedzą swojej żony.

Prawdą jest, że oskarżony podczas spotkania podrobił podpis B. B. na wystawionym na zlecenie (...) wekslu in blanco uprawniającym do otrzymania sumy pieniężnej.

Oskarżony jednoznacznie wyjaśnił, że uczynił tak dlatego, że przedstawiciele (...) zagrozili iż w innym wypadku nie nawiążą współpracy z firmą jego żony.

Ważną okolicznością jest fakt, że oskarżony oraz B. B. nadal stanowią małżeństwo i nie ma ona obecnie żadnych pretensji do męża oskarżonego A. B..

Nie powstała też szkoda. Z zeznań św. B. B. wynika, że wygrała dwie sprawy ze spółką (...) (k. 472).

Te właśnie okoliczności zadecydowały o znikomej społecznej szkodliwości czynu A. B. (1) a w konsekwencji o umorzeniu postępowania na mocy art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k., wobec zaistnienia negatywnej przesłanki procesowej.

Kosztami sądowymi obciążono Skarb Państwa stosownie do art. 632 k.p.k.